

HANDLEDNING

I

DJURSKYDD

FÖR

POLISMÄN OCH ANDRA

UTGIFVEN AF

FÖRENINGEN DJURVÄNNERNA

SAMMANSTÄLLD AF

V. LINDMAN

HELSINGFORS 1911.

HANDLEDNING

I

DJURSKYDD

FÖR

POLISMÄN OCH ANDRA

UTGIFVEN AF

FÖRENINGEN DJURVÄNNERNA

SAMMANSTÄLLD AF

V. LINDMAN

HELSINGFORS 1911.

HELSINGFORS 1911
HUFVUDSTADSBLADETS NYA TRYCKERI

Djurskyddets betydelse och berättigande.

Dag för dag vinner djurskyddsarbetet allt flere bundsförvanter och vänner också i vårt land. Och det med rätta, ty dess verkningar sträcka sig ej blott till djuren, som det ju afser att befria från förtryck och umbäranden och hvilkas rätt det vill bevaka, utan jämväl till oss människor, dem det vill förädla samt förskaffa det tillskott i inkomster, ett välskött djur stadse är i stånd att lämna.

Djurskyddets berättigande kan af ingen, som vill tänka sundt och följa rättvisans bud, förnekas. Ty det är en dagsklar sanning, att hvarje lefvande, kännande varelse bör befrias från alla de lidanden, råhet, försummelse och oförstånd åsamka detsamma, äfvensom beredas tillfälle att få del af de förmåner dess i skapelsen anvisade plats tillförsäkrar det.

Då alltså en mot det sunda förnuftet och rättvisans bud stridande behandling af djuren yppar sig, må enhvar, hvem det än vara må, utan tvekan inskrida samt, om ej förmaningar och goda råd åstadkomma en förbättring, anlita det bistånd lagen lämnar.

Olika arter af djurplågeri.

Djurplågeriet uppträder i så många former, att det näppeligen är möjligt att uppräknas dem alla. Vi skola dock här nedan angifva de allmännast förekommande.

Såsom djurplågeri bör betraktas:

- att svältföda ett djur;
- att ej bereda det tillfälle att släcka sin törst med rent vatten af en efter årstiden lämpad temperaturhalt;
- att förvara ett djur i mörk, trång, kall och dragig bostad;
- att ej hålla det rent;
- att öfveranstränga det med körslor å för långa sträckor eller genom att ha det att draga för tunga lass;
- att pådrifva eller aga djuret med slag af hårda eller grofva pisksnärtar eller andra enahanda föremål, såsom ock genom häftiga ryck i tyglarna, hvaraf djurets mun och käkar skadas;
- att ej bereda det hvila under arbetet;
- att ej stå det bi vid olycksfall;
- att ej vid sjukdomsfall lämna det lämplig medicin och vård af legitimerad veterinär, utan i sådant afseende anlita kvacksalfvare;
- att gifva det otjänlig föda;
- att kringföra djur i menagerier och dylikt;

att genom tvångsmedel inöfva det för circusuppvisningar;

att utan skäl hetsa ett djur på ett annat;

att förse det med tvångsmedel, som hindra det i dess fria rörelser;

att ej vid behof snabbast möjligt aflifva djuret;

att vid slakt åsamka det långvariga lidanden genom att verkställa densamma utan föregående bedöfning;

att ej genom tjänliga medel skydda det mot skadlig inverkan af insekter;

att ej bereda det skydd mot oväder, köld och hetta;

att insätta i dess mun kalla betsel;

att vid transport hopa djuren samman, så att de skada hvarandra och beröfvas tillfälle att lägga sig;

att instufva djur i trånga, mörka lådor, burar eller korgar;

att vid lastning och lossning hänga upp djuret vid hornen;

att vrida djuret i svansen;

att stubba hästens svans;

att sko hästen illa eller oändamålsenligt;

att lämna ett skadskjutet djur att själf dö;

att vid kastrering af djur anlita kvacksalvare och ej legitimerad veterinär;

att bära djuret hängande från benen;

att skjuta eller fånga fridlysta småfåglar;

att plundra fågelbon på ägg eller ungar;

att plocka fjäderfä lefvande;

att fiska med lefvande bete;

att ej slakta fisken omedelbart, sedan den
upptagits ur vattnet;
att upphänga lefvande fisk på krok.

Hvad lagen säger.

Storfurstendömet Finlands Strafflag af den 19 december 1889

stadgar i dess 43 kapitel 5 § som följer:

Har någon i behandling af eget eller annans djur gjort sig skyldig till uppenbar grymhet straffes med böter ej öfver 500 mark eller fängelse i högst 3 månader.

Anm. Vid landtdagen 1909 antogs följande förändrade lydelse af denna paragraf:

Den, som ådagalagt grymhet emot djur, vare sig att brottet skett uppsåtligt eller af groft vållande straffas med böter ej öfver femhundra mark eller fängelse i högst sex månader. Sker det i afsikt att åsamka annan skada eller äro omständigheterna annars försvårande, vare straffet böter minst femtio mark eller fängelse ej öfver två år.

Vi införa paragrafen i dess nya form här, då man med visshet emotser dess snara stadfästelse å högsta ort.

I Strafflagens kap. 44 § 16 stadgas:

Den, som i stad, köping eller by åker eller rider öfverdådigt å gata, torg eller allmän väg, eller där öfvar in häst, böte högst femtio mark.

Slaktförordningen.

Kejserliga förordningen af den 14 augusti 1902, angående hvad vid slakt af husdjur iakttagas bör, är af följande lydelse:

§ 1. Slakt af husdjur, med undantag af fjäderfä, må icke äga rum annorlunda än efter djurets bedöfvande antingen genom slag mot djurets pannben eller genom användande af slakt- eller skjutmask eller ock genom skott ur skjutvapen mot djurets pannben eller undre sidan af örats bas; skolande djurets ögon därvid hållas väl förbundna.

Vid plötsligt insjuknande af husdjur eller annat olycksfall må dock, ifall omständigheterna sådant fordra, slakt annorlunda verkställas, likväl med iakttagande däraf, att den utväg användes, som för djuret medför minsta lidande.

Slakt får icke verkställas af annan än fullvuxen person.

§ 2. Att plocka fjäderfä samt få eller upphänga annat husdjur, innan döden inträdt, vare förbjudet.

§ 3. Slakt af husdjur skall verkställas inom slutna lokal. Saknas vid icke yrkesmässig slakt

sådan lokal, må annat ställe, som icke är från gata eller allmän väg synligt, för slakten användas.

Vid slakt få ej andra personer vara tillstädes än de, som för förrättningen erfordras, ej heller må slakt äga rum i närvaro af eller omedelbar närhet till annat husdjur.

§ 4. Öfverträdelse af denna förordning straffas med böter högst etthundrafemtio mark.

*

Anm. I sammanhang härmed vilja vi påpeka, att denna slaktförordning gäller till efterrättelse för *samtliga* Finlands invånare. Något undantag göres sålunda ej för vare sig mosaiska trosbekännare, muhamedaner eller andra.

Önskligt vore att vi komme därhän, att kvinnor ej finge verkställa slakt, ty det har ådagalagts, att råhet och kärlekslöshet vinna insteg hos den afkomma, kvinnan bringar till världen, genom att hon tager del i dylika blodiga förrättningar.

Af förordningen framgår själfklart, att barn aldrig få närvara vid eller åse förrättningen.

*

Om slakt stadgas i 130 § af Polisordning för Helsingfors stad (fastställd den 30 oktober 1908):

Slakt af boskap, svin, får och andra större djur får utföras endast i allmän slaktinrättning och med iakttagande af de för sådan inrättning stadgade föreskrifter.

Fågel och andra smärre djur få icke slaktas offentligen eller å torgen.

Jaktlagen.

Kejserliga förordningen om jakt, gifven i Helsingfors den 20 oktober 1898, stadgar bl. a.:

§ 13. Jakt å älg vare tillsvidare inom landet i allmänhet förbjuden. Dock kan, i händelse nådig förordning därom i administrativ lagstiftningsväg utfärdas, i vissa delar af landet, hvarest älg allmännare förekommer, innehafvare af ett jaktområde om minst ettusen femhundra hektar i ett sammanhang efter ansöknings meddelas tillstånd att, på villkor, som tillika kunna varda föreskrifna, själf eller med andra, under de åtta första dagarna af september månad därå jaga älgdjur.

§ 14. Annat nyttigt villebråd är fridlyst och får med det i denna paragraf stadgade undantag ej jagas under nedan nämnda tider, nämligen:

1:o. Gräsand, bläsand, stjärtand, krickand, årta, grafand och skedand, knipa, svärta, sjöorre, vigg, vitbuk och alfågel, åda eller hona af ejder, svan, vildgås, morkulla, beckasin, ängsknarr, spof, ljunpipare, samtliga snäpparter och brushane från och med den 1 mars till och med den 31 juli.

2:o. Ejderhane från och med den 1 mars till och med den 31 maj.

3:o. Rapphöna från och med den 1 november till och med den 31 augusti.

4:o. Höna af tjäder och af orre från och med den 1 december till och med den 14 aug.

5:o. Tjäder- och orrtupp, järpe, ripa och andra än ofvannämnda arter af hönsfågel, som möjligen framdeles i landet förekomma i vildt tillstånd, från och med den 1 mars till och med den 14 augusti.

6:o. Hare från och med den 1 mars till och med den 31 augusti.

7:o. Vildren från och med den 1 februari till och med den 31 oktober.

Skytte under sträck och för vettar vare under fridlysningstid i *skärgården* tillåtet å knipa, svärta, sjöorre, vigg, vitbuk och alfågel samt i *Ålands skärgård* jämväl å hvit ejderhane eller gudunge.

§ 16. Har någon utsatt i fritt tillstånd sådant nyttigt vildt, som förut icke funnits i landet eller å orten, och därom låtit kungöra i ortens kyrka och officiella tidningarna samt genom anslag i kommunalstämmans samlingsrum, vare hvarje annan förbjudet att under loppet af närmast följande fem år å den orten jaga sådant villebråd. Kungörelsen bör årligen förnyas.

§ 17. Hackspett, gök, stare och annan småfågel, förutom gråsparf, varfågel och törnskata, vare fridlysta under hela året.

Nu nämnda fridlysning gäller dock icke trast och sidensvans under tiden från och med den 15 augusti till den 1 mars.

§ 18. Ägg af fridlysta fåglar samt af andra hafs- eller sjöfåglar, än de i 10 §*) uppräknade, må icke ur bo tagas eller förstöras.

*) Som afser skadedjur.

§ 19. För vetenskapligt ändamål må, på skild ansökan, viss person af guvernören tillåtas att skjuta och fånga fridlyst vildt samt taga ägg och ungar af sådant villebråd.

§ 20. Innehar någon vid ingången af den tid, hvarunder villebråd af visst slag är fridlyst, däraf större eller mindre förråd, som förut blifvit lagligen fälldt, vare berättigad att det föryttra under de första sju dagarna af fridlysningstiden, men därefter vare förbjudet att forsla, till salu hålla, sälja eller köpa dylikt vildt, utom sjöfågel, som lagligen skjutits under sträck eller för vettar, så framt ej genast klarligen visas kan att det blifvit under tillåten tid fångadt eller på annat sätt lagligen förvärfvadt. I beslag taget vildt må dock för kronans räkning föryttras.

§ 23. Hädanefter vare förbjudet, med nedan stadgade undantag, att för fångande af nyttigt vildt använda giller, af hvad slag det vara må.

Hare må öfverallt fångas med snara under tiden från och med den 1 dec. intill den 1 mars.

I Lappmarkens härad och Kuolajärvi socken af Kemi härad vara tillåtet att från jakttidens början till den 1 december begagna fälla, som är egnad att genast döda villebrådet, samt att från och med den 10 oktober till den 1 december använda snara för fångst af allt slags skogs fågel och äfven därefter intill fridlysningstidens ingång för ripfångst.

Vederbörande kommuner äga dock rätt att inom sitt område förbjuda användande af nu sagda giller.

§ 30. Användes vid djurfång förbjudet giller eller hålles lagligt giller gillradt eller förgiftadt lockbete utsatt å annan än därtill lofgifven tid eller utan iakttagande af hvad i sådant afseende är föreskrifvet, vare bot ej öfver etthundra mark, och ege enhvar, som öfverkommer sådant giller eller lockbete, rätt att detsamma förstöra.

§ 31. Hvar, som olofligen fångar, dödar, sårar eller eljest jagar eller ofredar vildt under tid då det är fridlyst, eller olofligen jagar med hund under förbjuden tid, eller ur bo tager eller förstör ägg af de i 18 § omnämnda fåglar, böte ej öfver etthundra mark. Är villebrådet älg, vare bot från och med femtio till och med femhundra mark.

§ 32. Öfverträder någon föreskrifterna i 20 §, böte högst tvåhundra mark eller hafve förverkat villebrådet.

§ 34. Jordägare och jakträttsinnehafvare äge döda katt, som anträffas i hans mark eller trädgård eller ock ute å fält på hans ägor eller jaktmark på minst tvåhundra meters afstånd från bostadstomt.

§ 35. Förbryter sig barn under femton år mot hvad i denna förordning stadgas, varde för sådant okynne varnadt och på lämpligt sätt tillrättavisadt af föräldrar, målsman eller husbonde. Ådagalägga dessa efterlåtenhet däri, så att okynnet upprepas, eller öfvertygas de att hafva afvetat, men icke sökt allvarligen afböja detsamma, svare själfve för gäldåndet af skadeståndet.

§ 37. Af den, som å bar gärning beträdes med olofflig jakt, må målsäganden eller den, åt hvilken han sin rätt uppdragit, såsom veder-måle taga bössa, jakttyg och hundar, och få dessa behållas intill dess säkerhet för gäldan-det af böter och skadestånd blifvit ställd.

Hör målet under allmänt åtal, äge allmän åklagare samt krono-, stads- och polisbetjante enahanda rätt.

Kejserliga kungörelsen af den 20 oktober 1898, innefattande särskilda föreskrifter rörande jakt (§§ 1, 2 och 3 sådana de lyda i n. förordningen af den 20 juli 1905), stadgar:

§ 1. Jakt å *älg* tjur vare, under iakttagande af hvad därom stadgas i 13 § i förordningen om jakt af den 20 oktober 1898, tillåten i Ny-lands län, Halikko härad af Åbo och Björneborgs län, Tammela, Hauho, Hollola och Jämsä härader af Tavastehus län, Viborgs och St Michels län, Rautalampi, Liperi, Kuopio och Ilomants härader af Kuopio län samt Laukaa härad af Vasa län.

Å ekonomiedepartementet i k. senaten för Finland ankommer att efter pröfning utsträcka eller inskränka området, inom hvilket jakt i förenämndt afseende får idkas.

§ 2. Tillstånd till älgjakt meddelas för ett år i sänder af guvernören, till hvilken ansökan därom bör vara inlämnad före den 1 augusti och hvilken vid tillståndets meddelande jäm-väl kan bestämma, huru många älgar högst må

fällas; och bör den, som erhållit sådant tillstånd, före den 1 oktober till vederbörande kronofogde inlämna af kända och trovärdiga vittnen besannad uppgift om antalet fällda älgar, hvilka uppgifter guvernören sedermera äger till ekonomiedepartementet i senaten öfversända.

§ 3. Af tillstånd till älgjakt må ej göras bruk innan guvernörens tillståndsresolution företetts hos kronolänsmannen i orten.

§ 4. Vederbörande polismyndigheter och betjante samt forststyrelsen underlydande tjänstemän, betjante och skogvaktare åligger att, för såvidt det icke uteslutande rör enskilds jakträtt, öfvervaka efterlefnaden af föreskrifterna i förordningen om jakt samt verkställa beslag å villebråd, som olofligen fällts eller åtkommits eller eljest är förverkad; gifve ock, vid förnärmelse af enskilds jakträtt, honom på begäran erforderlig handräckning.

Har viss person af kommun utsetts att inom dess område öfvervaka jakten, äge han såsom ock lagligen bildad jaktförenings ombudsman och edsvuren jaktvårdare jämväl samma befogenhet, som polismyndighet tillkommer.

Transport af djur.

Enär en ny fullständig förordning angående transport af djur till lands och sjöss i Finland i den närmaste framtiden emotses, bortlämna

vi själfmant ur denna handledning alla för närvarande i detta afseende gällande föreskrifter.

Ur

Polisordning för Helsingfors stad

(fastställd den 30 oktober 1908)

göra vi följande utdrag:

27 §. Åkdon får icke lastas så tungt eller på sådant sätt, att dragaren öfverhöfvan anstränges.

Hästar, som äro behäftade med smittosam sjukdom ellar synbar yttre skada, så ock utmattade djur få icke användas i arbete.

28 §. Bredden af lass får icke öfverskjuta två och fem tiondedels (2,5) meter eller lassets höjd, räknadt från marken, fyra (4) meter, ej heller sammanlagda vikten af åkdon och lass öfverstiga åttatusen (8,000) kilogram, dock må polisen, på anhållan, medgifva tillfällig afvikelse från hvad sålunda stadgats.

31 §. Skackelrede är, utom vid forsling af särskildt tunga lass, förbjudet.

32 §. Förare af åkdon bör äga erforderlig skicklighet och vana samt under färden iakttaga nödig uppmärksamhet, icke sofva, ej heller vara dryckesrörd.

Ungdom under sexton år får icke, utan särskildt tillstånd af polisen, användas för körslor.

Jämväl den, som till körslor utsänder obehörig eller eljest olämplig person, är till ansvar förfallen.

Anm. Då Helsingfors numera äger en körskola, vågar man hoppas, att vederbörande myndigheter skola så begå, att hyrkusk- och formansrättigheter beviljas blott personer, hvilka kunna uppte intyg öfver å i nämnda anstalt inhämtad fullständig körskicklighet för sig eller dem han håller i sin tjänst.

34 §. Att ovarsamt eller utan behof använda eller snärta med piska är förbjudet.

39 §. Vid forsling af större djur böra dessa antingen ledas längs körbanan så tjudrade, att de icke få tillfälle att frigöra sig eller förorsaka störing, eller forslas i enkom för ändamålet inrättadt eller eljest lämpligt åkdon, och bör hvarje behandling, som tillfogar djuren onödig plåga, undvikas.

Fåglar, som forslas lefvande, böra vara insatta i luftig och rymlig behållare, icke i säck, och få fåglarna ej vara fastbundna vid behållaren eller vid hvarandra.

43 §. Yppas smittosam sjukdom hos djur, böra de föreskrifter lända till efterrättelse, som, till förekommande af olycksfall, utaf myndigheterna meddelas.

45 §. Skytte och annan fångst af fågel eller annat villebråd får inom staden eller å dess område icke äga rum.

84 §. För att körbanan äfven vintertid städse må vara i jämnt och farbart skick, böra

upphöjningar undanskaffas, gropar fyllas och bara ställen, som uppstå medan slädföret varar, betäckas med snö.

120 §. Lefvande fisk får icke uppvägas å krok.

154 §. Den, som öfverträder hvad i denna polisordning — — finnes stadgadt, straffas, där icke ansvar för saken redan finnes i lag eller allmän författning utsatt, med böter, icke öfver fyrahundra mark; dock må saken äfven kunna med varning aflöpa.

Öfverträdes tillstånd, som enligt polisordningen meddelats, eller vid tillståndet fästa villkor och föreskrifter, må tillståndet, ehuru gifvet på viss tid, ock kunna återkallas.

Anm. 1. Hästar, hvilka landsbor ärna betjäna sig af vid körslor inom staden (exemplvis snökörning), borde af stadsveterinären undersökas, och först, sedan de af honom vitsordats såsom fullt dugliga att utföra slikt arbete, därtill användas.

Anm. 2. Alla i Helsingfors infångade hundar öfverföras numera till Helsingfors djurklinik, Broholmsgatan 10, som för detta ändamål är öppen från kl. 6 f. m. till kl. 1/2 8 e. m.

Hundägare hafva rättighet att söka eller afhämta sina hundar från kliniken endast under mottagningstiden kl. 10—1 på dagen.

Ur Ordningsregler för hyrkuskarna i Helsingfors.

(Fastställda af magistraten den 27 juli 1908.)

2 §. Hyrkusk, som erhållit rättighet att utöfva yrket, må icke betjäna allmänheten med körslor, innan polismyndigheten, efter pröfning af hans lokalkännedom och förmåga att köra, därtill gifvit tillstånd.

Vill hyrkusk utöfva yrket genom antagen körsven, bör polismyndighetens godkännande af körsvennen utverkas.

Såsom körsven må endast den godkännas, som :

- a) fyllt 17 år;
- b) äger medborgerligt förtroende;
- c) är känd för nykterhet, ärlighet och ordentlighet; samt
- d) äger förmåga att köra, nödig lokalkännedom, — — — —.

4 §. Häst, som af hyrkusk användes, skall vara fullt tjänstbar, kraftig, ej behäftad med anmärkningsvärda fel, säkert inkörd, välskodd och under halka starkt broddad.

Hyrkusk vare ej berättigad att använda häst, innan den blifvit af polismyndigheten godkänd, och bör hyrkusk, i händelse sådant äskas, härvid förete djurläkares intyg öfver hästens beskaffenhet.

14 §. Mot hyrkusks vägran må i tvåsitsigt åkdon ej medtagas på en gång flere än två personer samt därutöfver två barn under eller ett barn öfver tio år. Äro i åkdonet platser an-

ordnade för flere än två personer, må däri medtagas tre personer samt ett barn under tio år.

18 §. Hvad i dessa ordningsregler är sagdt om hyrkusk gälle i tillämpliga delar äfven kör-sven.

19 §. Öfverträdelse af dessa ordningsregler straffas med böter ej öfver femtio mark, där ej förseelsen anses kunna med varning aflöpa.

*

Tillägg till Ordningsreglerna § 5:

Under körsel får piska endast af s. k. engelsk modell användas.

Ur Ordningsregler för formännen i Helsingfors stad.

(Fastställda af magistraten den 10 september 1892 och delvis ändrade den 22 april 1895.)

§ 3. Forman skall till forsling begagna god, välskött och välskodd häst samt dugligt fordon med starkt och tjänligt rede, hvarjämte kör-svennen städse bör bära hel och snygg dräkt.

§ 4. — — — åliggande det forman att vid kall väderlek hafva sin häst försedd med varmt täcke, då densamma ej är i rörelse.

§ 5. Forman iakttaga ett nyktert och anständigt uppförande och må icke, då han med sitt fordon befinner sig på anvisad allmän plats,

vågra att verkställa körslor åt den, som honom därom anmodar, samt får hvarken där eller annorstädes genom oljud, häftigt och ovarsamt körande, opåkallad piskning af sin häst eller annorledes störa ordning och säkerhet.

§ 10. Öfverträdelse af bestämningarna i dessa ordningsregler bestraffas enligt den för staden gällande polisordning med böter från tio till femtio mark eller förlust af formansrättigheterna.

Uttjanta hästar. — Stöttor under fordonen.

I detta sammanhang må anföras att uttjanta och i följd af sjukdom till tjänst odugliga hästar omhändertagas och aflifvas genom stads-veterinär O. Lindströms försorg. Hr L. är tillika samtliga djurskyddsföreningars i Helsingfors veterinär och af dessa anslås årligen ett visst penningebelopp för inköpande och aflifvande af sådana hästar.

*

Enligt ett gammalt förfogande äro stadens formän ålagda att vid fimmelstången anbringa en s. k. stötta, som fäst med gångjärn vid pålassningen kan nedfällas och dymedelst befria hästen att därunder bära den ofta stora tyngden af det på främre delen af kärran pålastade godset.

Ur Kejserliga Fiskeristadgan för Finland

af den 23 (10) juli 1902:

1 kap.

1 §. Fiske må ej bedrifvas med användande af:

a) spräng- eller giftiga eller bedöfvande ämnen;

b) ljuster, hake, pilk eller annan fisken utifrån sårande redskap. — — —

2 kap.

11 §. Under nedannämnda tider vare följande fiskslag fredade och all fångst af sådana förbjuden, nämligen:

lax — — — i alla vattendrag utom Ladoga och saltsjön från och med den 1 september till och med den 30 april; dock får mete af lax idkas intill den 15 september;

sik från och med den 1 oktober till och med den 30 november; samt

gös under hela juni månad.

Under den tid, visst fiskslag är fredadt, må ej heller redskap hållas utsatt, som är afsedd för fångst af sådan fisk. I laxförande å vare jämväl allt mete från och med den 15 september till och med den 31 december förbjudet.

Under lax inbegripes äfven annorlunda benämnd fisk af laxsläktet, utom röding.

12 §. Har lax, röding, harr, sik, braxen, gös, siklöja, nors, id eller annan värdefull fiskart utsatts i vattendrag, där sådan tidigare icke funnits, må under sex år därefter i vattendraget icke idkas fångst af dylik fisk.

Erhålles sådan fisk, skall densamma, ändock den redan är död, genast åter utsättas i vattnet.

13 §. Kräftan vare fredad och dess fångande förbjudet under tiden från och med den 1 maj till och med den 15 juli.

Likaledes vare förbjudet att fånga kräfta, som icke innehar en längd af tio centimeter, räknadt från panntaggens spets till den utslagna stjärtens spets; och bör förty vid kräftfångst undermålig kräfta, utom där den fångas inom fredningsområde, åter utsläppas i vattnet.

16 §. Förbjudet vare att inom fredningsområde eller i dess närhet företaga sprängning eller annat, som stör fiskens lek eller ynglets trefnad.

Vid färd genom eller förbi fredningsområde skall ångfartyg [och motorbåt *)] gå med långsam fart.

17 §. Under tid då fisken stiger vare ock förbjudet att i åmynning eller dess närhet företaga sådant, som skrämmar fisken eller eljest hindrar dess stigande.

3 kap.

21 §. — — — —

Inom fredningsområde vare allt fiske utom efter gädda, lake och kräfta förbjudet, och må

*) Förf:s anmärkning.

ej heller vid sådant fiske användas annan redskap än med fisk agnad krok och, under nämnda fiskslags lektid, äfven mindre ryssja och mjärde samt för kräftfångst härför bruklig redskap.

5 kap.

27 §. Ej må lax, sik, gös eller kräfta i färskt tillstånd under dess fredningstid eller undermålig kräfta forslas, säljas, till salu hållas, köpas eller mot betalning serveras. Innehar någon vid ingången af den tid, hvarunder fisk af visst slag eller kräfta är fridlyst, däraf förråd, som förut blifvit lagligen fångadt, vare berättigad att det föryttra under de första sju dagarna af fridlysningstiden.

Nu nämnda förbud afser ej blank lax eller sådan, som icke är i lekdräkt.

Ej må någon sälja, till salu hålla, köpa eller mot betalning servera fisk af nedan uppräknade slag, som icke från spetsen af hufvudet till ändan af stjärten innehar följande längd, nämligen:

hafslax och taimen trettiofem centimeter;
forell tjugufem centimeter;
röding trettio centimeter;
harr tjugufem centimeter;
sik tjugufem centimeter;
braxen trettio centimeter;
id tjugufem centimeter; samt
gös trettiofem centimeter.

6 kap.

29 §. Hvar, som vid fiske använder förbjuden redskap eller fångstsätt eller loflig redskap under oloflig tid eller å ställen, där sådan icke får begagnas, eller under tid, då visst fiskslag är fredadt, fångar eller håller redskap utsatt för fångst af sådan fisk, böte högst fyrahundra mark och hafve förverkat fångsten.

Till enahanda ansvar vare ock den förfallen, som bryter mot förbudet i 27 § eller innehar allmänneligen eller å orten förbjuden fiske-redskap; och vare olofligen forslad eller föruttrad fisk och förbjuden redskap alltid förverkade.

Fångar någon undermålig kräfta eller under den tid, då kräftan är fredad, idkar kräftfångst eller håller redskap för kräftfångst utsatt, böte högst tvåhundra mark och hafve förverkat fångsten.

30 §. Bryter någon eljest mot hvad i denna stadga eller på grund af densamma är föreskrifvet, straffes med böter ej öfver tvåhundra mark, såvidt icke gärningen enligt annat lagbud är belagd med högre ansvar.

Har den, som ålegat att något fullgöra, sådant försummat, varde han tillika af guvernören genom lämpligt äfventyr därtill hållen.

31 §. Hvar, som utsläpper gädda, lake eller kräfta i vatten, som i hela dess utsträckning tillhör annan person, böte högst tvåhundra mark.

7 kap.

32 §. Föreskrifterna i denna stadga äga icke tillämpning å fiske, som för vetenskaplig undersökning anställes eller af fiskeriinspektören för annat ändamål anordnas, ej heller å forsling af fisk för sådant ändamål.

För odling af fisk kan ock beviljas tillstånd att fånga och forsla visst fiskslag under dess fredningstid.

35 §. Fisketillsyningsmän, som af staten eller fiskevårdsförening tillsatts, så ock de, som äro anställda vid kustbevakningen, äge hvar inom sitt område samma befogenhet och skyldighet som polistjänsteman att öfvervaka efterlefnaden af denna stadga och öfriga föreskrifter angående fiskevattens nyttjande samt verkställa beslag å redskap, fisk och kräftor, som böra förklaras förverkade, och skall fisketillsyningsman jämväl, vid förnärmelse af enskilds fiskerätt, på begäran, gifva honom erforderlig handräckning.

36 §. Fisk och kräfta, som tagits i beslag, varde föryttrade för kronans räkning eller fisken, där så kan ske, öfverlämnad till ortens fattiggård.

Fiskeredskap, som förklarats förbruten, skall förstöras eller för kronans räkning säljas, dock endast för att till annat ändamål än fiske användas.

För anteckningar och tillägg.

